

Hvis taleren frygter, at kvindernes stemmeret skal medføre, at „mandfolkene med en vis misundelse vil se hen til de lande, hvor de putter kvinderne ind i et harem, da det vil være bedre end den frihed, de således gør bekendtskab med“, så må vi erindre om, at haremsprincippet efter al sandsynlighed kun vil „være bedre“ for mændene, ikke for kvinderne.

Vi må overhovedet fremhæve det dristige i at ville formene kvinderne valgretten, fordi det er bedre for mændene, at vi ikke har den.

Vi får nu se, om der i landstinget er et flertal af mænd, hos hvem disse argumenter og synsmåder finder sympati og tilslutning.

Kvinders Valgret.

Hvorfor skal Kvinder have Valgret?

1) Fordi vi er Samfundsmedlemmer, Medborgerinder. Og da vort Samfund for over 50 Aar siden har bestemt, at *Folket* skal have Del i Landets Styrelse og gennem Valgretten øve Indflydelse paa Lovene og paa de kommunale Raad, saa er det meningsløst at betragte Mændene alene som *Folket*. Folket bestaar af Mænd og Kvinder. Derfor bør ogsaa Mænd og Kvinder øve deres Indflydelse over for de Love, Vedtægter og Bestemmelser, som baade Mænd og Kvinder skal bøj sig under.

2) Fordi Kvinderne ogsaa bærer deres Byrder af Samfundsforpligtelser lige saa vel som Mændene.

Vi betaler Skat som Mændene, baade direkte og indirekte. Vi skal ofre de Sønner, vi med vort Liv som Indsats har født til Verden, paa Krigens Alter, om vor Regering finder paa at indblande os i en Krig. Og saa giver man os ikke en Gang den Indflydelse at være medbestemmende, om vi vil have almindelig Værnepligt eller en „lejet Hær“! Vi skal af vort Arbejde lige saa vel som Mændene yde Midler til militære Foranstaltninger. Og saa er vi ikke medbestemmende over, hvor vidtrækkende og hvor kostbare vi vil have disse. Vi skal — lige saa vel som Mændene — sende vore Børn i Skoler; men Mændene alene bestemmer over Skolelove og Anordninger.

Vi skal — lige saa vel som Mændene — færdes paa Veje, Gader, Stræder, offentlige An-

læg og Pladser, men Mændene alene bestemmer, hvorledes disse skal anlægges, belyses, bevogtes, hvor og hvornaar vi maa gaa der, hvor og hvornaar vore Børn maa lege der, hvor længe Sneen maa ligge her og der, og hvormeget Griseri, vi skal taale paa offentlig Gade og Vej.

Vi skal have en Lejlighed at bo i; men Mændene alene bestemmer, hvor godt eller hvor slet der maa bygges i en stor By.

Vi har i vort Ægteskab født et eller flere Børn til Verden. Men vi har — hvis Faderen lever — end ikke Medbestemmelsesret over, hvor vore Børn skal i Skole, hvad de skal lære i Skolen, eller hvad de skal uddannes til i en senere Alder, eller om de skal blive i Hjemmet eller ej.

Behøves der mere for at faa Alverden til at forstaa, at Lovene ikke er i Overensstemmelse med Tidens Tankegang, og at Kvinderne bør være med til at omdanne Lovene, at de ikke vedblivende paa saa ensidig Vis skal være „Mandfolke“love, der sætter Manden i Højsædet, Kvinden i Krogen. Mændene selv ønsker ikke dette. Følgen af disse Love er kun, hvad vi altfor hyppigt ser, at Kvinden *intrigerer* sig frem og derfor bliver en hysterisk Hustyran, hvor hun under *naturligere* Love vilde være bleven en klog Medhjælper.

Thi det er naturligt, at saavel Kvinder som Mænd faar Indflydelse paa Landets Love og under Ansvar over for den offentlige Mening søger at ordne Samfundets Anliggender.

Louise Nørlund.

Statsembeder for kvinder?

Den 20. januar 1904 har d'hr. *Høgsbro* og *Ingvard Jensen* i folketinget forelagt forslag til en ændring af loven om statens statistiske bureau, sådan at ikke blot bureauets bestillinger, men ogsaa dets embeder, i lige grad står åben for kvinder og mænd.

Ved redaktionens slutning erfarer vi, at landstinget har henvist forslaget til et udvalg, som vistnok er et „begravelsesudvalg“.